

sen af en Lov af følgende Indhold: „Naar en Huseier henvender sig til Fogden med Bøggjering om at faae Noget udsat af den til ham leiede Leilighed, hvad enten denne Fordring er begrundet i Misligholdelse fra Leierens Side, eller i, at lovlig Opfigelse har fundet Sted, skal Udsættelsesforretning foretages uden Betaling.“ Andragendet begrundes ved, at Loven af 25de Marts 1872 § 160, som giver en Skyldner Ret til i Tilfælde af Eksekution at udtage og beholde Gjenstande indtil et Beløb af 30 Rd., har sillet Huseieren særlig ugunstigt overfor den Leier, hos hvem han maa gjøre Eksekution for resterende Husleie, hvortil ilmed flere offentlige Afgifter indirekte ere indeholdte. Der kunde mulig være Tøie til at tilstaa disse Afgifters Beløb samme Fortrinsret, som offentlige Afgifter nyde; dog vil man ikke andrage herom, ei heller om, at den nævnte humane Bestemmelse maa ophæves, men om Gfærgivelse af Betalingen for Udsættelsesforretningen, som under disse Omstændigheder bliver det eneste Middel over for Leiere, der benytte sig af hin Lovbestemmelse til at bo husfrit snart et, snart et andet Sted, og som andrager 5—6 Rd., ofte lige saa meget, som den Maanedes Leie udgjør, der i Almindelighed er forud betalt. — Det ses ikke, om Andragendet har været indgivet til Ministeriet.

Dels af denne Grund, dels fordi Spørgsmaalet er nyt, og i alt Fald lige saa meget taler for ikke at lette inhumane Huseiere saadanne Udsættelsesforretninger som for at gjøre humane Huseiere det muligt med mindre Risiko at bære over med deres Leiere, gjør Udvalget ingen Indstilling.

4. Fra 5 Beboere af Brønøre By, Laps Sogn om Ligestilling med Sognets øvrige Beboere med Hensyn til Sagtafløsningen, indbragt den 13de December af Folkethingsmanden for Veile Amts 6te Valgkreds (Bud). Brønøre By har tidligere hørt til Frørup Sogn, hvor Sagtafløsningen er foretaget efter fæstlig Ret; medens det i de 8 Sogne først foretoges i 1868 efter dansk Ret. Efter at Byen nu er henlagt til Laps Sogn, finde Andragerne det ubilligt, at de skulle betale dobbelt saa høi Afsløningssum som Sognets øvrige Beboere, skjøndt det — som de bemærke — ikke angaar nogen stor Afgift. Ministeriet har afflaaet et Andragende herom.

Da selve Spørgsmaalet har saa ringe Betydning, og det mulig vil kunne løses ved en Afsløsning, naar de Paagjældende andrage Ministeriet derom, gjør Udvalget ingen Indstilling.

5. Fra Maren Hansdatter, Enke efter Gaardmand Peder Rasmussen, Langa Mark, Svendborg Amt, om Rigsdagens Medvirkning til, at en Bei maa blive optagen paa Regulativet over Kommunens offentlige Veie, indbragt den 17de December af Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Efter Andragerindens Forklaring bliver et Stykke af den omhandlede Bei til enhver Tid benyttet af Beboerne af et Familiehuse og en Gaardmand; og til forskjellige Læder ogsaa af de allerfleste af Sognets øvrige Beboere. Efterat Dendrup-Langa Sogneraad havde afflaaet Beiens Optagelse paa Regulativet, indgav hun en Forespørgsel til Amtet om, hvorledes hun skulde forholde sig, efter som 4 af Sogneraadets 7 Medlemmer vare jaaledes interesserede i Sagen, at de i Følge Loven af 14de April 1865 § 3 ikke kunde deltage i dens Behandling og Paakjendelse. Amtet udtalte, i Genhold til en Udtalelse af Indenrigsministeriet om et aldeles lignende Tilfælde (Departementstidende 1869, Side 665), at det kunde overdrages de 3 Medlemmer, som ikke vare interesserede i Sagen, at mægle, men dog ikke at affige Kjendelse paa Sogneraadets Vegne; skulde Forlig ikke opnaaes af denne Bei, og Parterne ei heller enes om at lade Sagen afgjøre ved de tre nævnte Medlemmer eller Andre som Valdgiftsmænd, var der ingen anden Udvæi end at lade Bei'en henligge i dens nuværende Stand, indtil der muligens maatte komme et Sogneraad, som var habilt, eller at foranledige Bei'en optagen som offentlig. At Kommunen paa det omtalte Familiehuses Vegne er interesseret i Bei'en, kan ikke gjøre de tre Medlemmer inhabile. Denne Udtalelse af Amtet har Ministeriet senere tilkvaadt. Nu henvender Andragerinden sig til Rigsdagen med Andragende om, at hun ikke maa blive udelukket i at nyde godt af Loven af 14de April 1865, blot fordi Flertallet af Sogneraadets Medlemmer ere interesserede i Sagen, og tilføjer, at den Habilitet, som er paaberaabt i Amtets Skrivelse, vanskeligt vil komme til Stede i dette Tilfælde, efter som Langa Sogn, som er det største, vistnok ogsaa til enhver Tid vil have de fleste Medlemmer.

Andragerinden kan maasse komme til sin Ret ved et Andragende til Amtsraadet om, at Bei'en maa optages paa Regulativet som offentlig. Men under alle Omstændigheder forekommer det Udvalget, at der her er et Hul i Lovgivningen, idet der mangler et Middel til at gjøre et Sogneraad beslutningsdygtigt i Tilfælde som det her omhandlede, og af den Grund indstiller Udvalget, at Andragendet henvises til Indenrigsministeren med Opsfordring til at Lovgivningen's Bei at søge denne Mangel afhjulpen.

6. Fra 6 Redaktører af jydsk Blade (Vendsyssel-Tidende, Randers Dagblad, Grenaa Folketidende, Horsens Folkeblad og Fredericia og Omegns Folketidende, Ringkjøbing Amts-Navis, samt Lemvig Folkeblad) om offentlige Myndigheders Bekjendtgørelser med Mere, indbragt